پویش کنید

× یادداشت سردبیر ×

ایـران نـو

وقتی سر سفرهٔ هفت‌سین نشسته بودید و صدای حوّل‌حالنا به گوشتان خورد، به چه چیز فکر کردید؟ اصلاً در لحظاتی که داشتید سال را تحویل می‌کردید، چه دعا و خواسته‌ای داشتید؟

وقتی صدای دعا به گوش می‌رسد و آدم با تمام وجودش تیک‌تاک ثانیه‌ها را حس می‌کند، احساس نگرانی می‌کند. دوست دارد در قلبش به‌جایی پناه ببرد؛ همان‌جایی که پناهگاه همه است. احساس می‌کند در تمام جهان و همهٔ کره‌ها و کهکشان‌ها و بین همهٔ تاریخ دارد اتفاق جدیدی می‌افتد و او هم فرصت پیدا کرده است نظاره‌گر این نوشدن باشد. همه‌چیز را محضر خدا می‌بیند. این حس نزدیکی وقت خوبی برای راز و نیاز است؛ همان موقعی است که دیگر به هیچ‌جا و هیچ‌کس دل نبسته‌ای و فقط متوجه خدا شده‌ای.

می‌تواند مکالمهٔ عاشقانه‌ای صورت گیرد بین خدا و بنده‌اش. وقتی با تمام وجود خدا را بخوانی، او هم اســـتجابت می‌کند. خودش در قرآن کریم گفته اســـت «بخوانید مرا تا استجابت کنم شما را.»

شاید بهترین دعا همین تغییر حالمان باشد به بهترین حال ممکن؛ به خیرترین راهی که خدا ما را ببرد. نوشدن سال و «حول‌حالنا الی احسن الحال». کلمه‌های دعای تحویل سال بهترین هم‌نشینی را دارند. چندسالی است که این نوشدن با بهار معنوی ماه رمضان هم‌نشین شده و همه‌چیز جفت‌وجور است برای رحمت و هدایت و استجابت خدا.

× **مهدی عبدالملکی** ×